

SZILÁGY-SOMLYÓ.

T Á R S A D A L M I H E T I L A P

és

A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI-EGYLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Nagy László.

Segéd-szerkesztő:

Hulinka Sándor.

SZERKESZTŐSÉG:

Sz.-Somlyón az ev. ref. papi háznál, hová a kéziratok,
Kiadóhivatal:
városi, főjegyzői iroda, hová az előfizetések és hirdetések
küldendők.
Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.

E. M. K. E.

(i.) Nyelvében él a nemzet. Örök igazság ez, mely bizonyításra nem szorul. És mégis a mult időkben mily kevésbé értette, érzette és értékesítette magyar nemzetiünk e sarkított. Nem keressük e jelenség indokát a semmivel nem gondolás, az elbizakodás, avagy a surlódástól való félelemben, csak rá akartunk mutatni magára a tényre, hogy arra építsük alább elmondandó nézeteinket és teendő indítványunkat az erdélyi közművelődés egyesület érdekében.

Mindenek előtt a leghatározottabban jelezni kívánjuk, hogy felszólalásunk éle legkevesbé van meggyék „Wesselényi-Egylet”-e ellen intézve, sőt a leghatározottabban és minden hatalmunkban álló eszközzel igyekszünk annak felvirágzását eszközölni s teljes szívünk-ből megvagyunk győződve, hogy előbb-utóbb — s talán nem is sokára — be fog következni az az idő, a mikor ezen egyirányu és szellemű két egylet szövetkezni fog. — Mi a „Wesselényi-Egylet” nymbuszát nem féltjük a szövetkezéstől, sőt hisszük, hogy Erdély azon dicső fejedelmeinek, a kiknek örökét kell részesít meg tartanunk, részesít visszaszerezniük, — még most is vissza sugárzó fénye még ragyogóbbá teszi azt a nymbuszt és erős támaszunk lesz külön vált erőnkét tulhaladó munkánk sikeres végzésében. Mert Szilágy megyének is igen sok a gyógyításra váró sebe, igen sok veszteséget kell vissza szereznie és igen sok tántorgót az örvény széléről vissza vonnia. Nyiltan kimondjuk, hogy minden más ajkuak jogának megsértése nélkül egyetlen célunk a magyar nemzetiséggel a magyar államot hovatovább megszilárdítani.

Minő különös is az emberi szív érzelme

TÁRCZA.

Salamoni bölcsességek.

— Igaz történetek. —

Irtá: San(s)D'or.

Bevezetés.

Nem csinállok titkot belőle, hogy Csicseri Tamás uramról van szó. Pedig igazán nem szeretném, ha ő kelme megneheztelne reám, a miért bölcs elméjének világító mécséről im hol felboritom az azt elrejtő vékát. Tudja meg mindenki, hogy milyen okos ember ő kigyelme, a ki Alsó-Dabjonban már husz álló esztendeje foldozgatja az igazságnak gyakran meg-meg szakajtott palástját.

Hirdeti is azt büszkén a következő versezet, a mely az ő kigyelme saját conceptusából iratódott fel egy vándor piktor által az alsó-dabjoni faluháza szép fehérre meszelt tornácza felibe:

„Legyen gazdag, szegény,
Sánta, pupos vagy vak,
Itten, üldöztetvén
Menedék helyre kap.
Elégtételt nyer itt
A szegény üldözött,
A gonosz ellenben
Kap itt huszonötöt.”

Ez a világosan érthető és beszélő jelige a legnagyobb dicséret ő kigyelme erős igazság érzete mellett.

és az emberi lélek törekvése! Közös rablánczra van szükség, hogy az egységes haza gyermekei megértsék egymást. Ám ha e láncz tágul, a zavarosban halászni szeretők az ellentétek keresésében kezdenek tündökölni s a szabadság fénylő nappalát, a szabadosság undok gőzével óhajtják elhomályosítani.

Egy pár jelenséget mutatunk fel a fennebbiek igazolására

Harmincz év előtt a nagy-enyedi Bethlen főtanoda romjai között lassanként emelkedő s az absolut kormány által kancsal szemmel tekintett nehezen javuló főiskola ifjuságát egy szép juliusi napon a balászfalvi gör. kath. pap-növendék hét növendéke látogatta meg. A 30 év egy emberöltő távolságát támasztotta közöttünk, — de az emlékezetet nem törölhette el. Mintha most is látnók amaz őszinte könyveket, melyek az ev. ref. és gör. kath. pap-növendékek arczaian leperegtek ama romok között, melyeknek létrehozásában ez utóbbiaknak atyjai, bátyjai, s testvérei oly szomorú emléket emeltek maguknak. Az ifjak elregélték egymásnak kölcsönösen, hogy mily sanyaru helyzetbe jutottak azok, kiknek drága övéi drága vérrel öntözték a közös anyának, az édes hazának földét az egyenlőség, testvériség és szabadság szent szolgálatában, — és hogy ugyan azt a jutalmat — a közös elnyomatást — nyerték azok is, a kik a csábításnak engedve, a kényuralom táborához szegődtek, hogy mint Coriolán feldulják enhazájukat. Szívélyes volt a találkozás, elszomorító a bucsu és határozott a fogadás, hogy a közös hazának jólétén közösen fognak munkálni, habár különböző téren.

És ha most szét tekintünk bérczes kis hazánkban, úgy találjuk, hogy a szabadság napjának felsütésével bérczes kis hazánk térein,

De ékesen beszélnek arról a következő történetek is, a melyeket pennám hegyére vettem . . .

I.

Kvittek vagytok.

— Borzasztó komisszág! . . . Iszonyu . . . iszonyu! Hova lesz a világ, ha ez így tart tovább is!

E szavakkal állított be Szegi Domokos uram egy nyári délután a törvény házához, erősen törölgetve néhány szál haját, mely kopasz fején az izsadság miatt egy csimbókba olvadt s úgy nézett ki ez által, mintha egy háló sipkán a rojtot képezne.

— Biró uram röktöni satisfactiot kérek! Azonnal elégtételt, különben . . .

A kis vörös emberke nagyot fujt s büszke hangon toldá hozzá:

— . . . a főispánig recurálok.

Csicseri Tamás uram ám kemény legény a maga talpán s nem azért tüze a mult esztendőben a főispán ur saját kezüleg kék mándlijára az ezüst érdemkeresztet, hogy sem ilyen dolgok ötét meg félénkitenék; azért az önértet nemes hevével szólott oda a hánykódó Szegi Domokosnak.

— Mán hiszen akkor kár volt ide fáradnia. Ha azt hiszi, hogy ottan bővebb marokkal osztják az igazságot csak tessék oda menni egyenesen.

Azzal nagyot szitt makra tajtékipájából s egész flegmával szólt az együtt levő esküdtekhez kikkel tanácsot ült éppen:

— Tehát a bikapénz sommáján átmentünk volna . . .

— De kérem édes biró ur, szólt most a —

hegyein és völgyein a magyar és oláh értelmiség találkozása nem mindenütt volna éppen szívélyes, az elválás könnyei nem nagyon szántanak fel az arez barázdáit és az oláh tulzók napjai ugyancsak ellenkezőt bizonyítanak naponként s nem azon óhajást és fogadást, hogy a közös haza közboldogsága közakarattal mozdíttassék elé. Ellenkezőleg a mióta az alkotmány visszaállítva lett és az egész világon legszabadabb elvű nemzetiségi törvény életbe lépett, hiába van a törvényben kimondva, hogy magyar hazánkban csak egy politikai nemzet van: némelyek e törvényt lábbal tiporva szét akarnák szakgatni e hazának testét.

Egyesületek alakultak különböző cégek alatt, de azon cégek csak arra valók voltak, mint a hatvani professor reverendája, hogy eltakarják a különböző meglátható lólabot.

Igen sokáig hideg közönnyel nézte a magyar eme lelketlen üzelmeket, mert megbízott a más ajku honpolgárok józan ítéletében és haza szeretetében. De mikor látta, hogy a szelid juhok aklába becsempészkedett farkasokra itt-amott hallgatni kezd a nyáj egy része; a midőn látta, hogy nemcsak a jótékonyságu egyletek gyűlései alkalmával titokban, hanem nyilvánosan a szószékről, a hírlapokban, a zöld és fehér asztal mellett a legvakmerőbben meri felütni fejét a nyílt hazaárulási lázítás: a helyzet megdöbbsent tudatára ébredt fel a magyar társadalom is s belátta, hogy összes erőnk összesítésére van szükség, hogy a további üzelmek átkos működése elébe gát vettessék s a magyar nemzetben közös hazánk megmentessék.

Igy született meg az „erdélyi magyar közművelődési egylet” s hatotta át széles Magyarországnak minden részeit az ezt létrehozott eszme. És ez nem kevesebb: megmenteni mindazt a mi magyar, visszahódítani mindazt, a mi

gazdag uzsorás agglegény — Szegi nyájás mosolylyal. Tessék felvenni hát a panaszt; bele nyugszom bölcs határozatába.

Azzal egy szuszra elmondta, hogy nagy baj volt. Persze megint azzal a betyár Kovács Bálinttal, a gazdájával . . .

— Miért nem is csapja már el, ha annyit bajlódna együtt, szól Csicseri Tamás sunnyi mosolylyal. (Az esküdtek is segítettek benne.)

— Mit csináljak! Sajnálom azt a két apró gyereket . . .

(— Ühüm a szép, csinos feleségét! Okos asszony az . . . a vén zsugori agglegény eszén tul jár. Elfogadja a sok szép ajándékot s fittyet hány a vén bolondnak. Már legalább a biró uram felfogása szerint ez szép és okos dolog: ezen mosolyognak az esküdtek is.)

— No hát hogy is volt!

— Elmentem a felesége mellett s könnyedén hozzá értem a kezemmel. Igazán könnyedén . . . Tessék elhinni. És kérem nekem jött! . . . Nekem jött a gazember és pofon akart vágni! A keze a fejem felett suhant el; — ha le nem kapom a fejemet, rosszul járok . . . Rosszul járok . . . De igazán. Alig tudtam idáig menekülni. Kérem a törvény biró urat nekem rögtöni elégtételt adni!

Csicseri Tamás uram nyomban elküldött egy alkotmányos uton választott baktert a deliquens után, a ki csakhamar megkerült. Szép, deli legény volt. A mint a bő inge felhajlott, látszott a karján kiverve, hogy a huszároknál szolgált.

Csicseri Tamás uram elmondta előtte a panaszt, a hogy előadva volt, egy szó toldás nélkül.

— Hászen igaz volna biró uram! Csak annyit teszek hozzá, hogy a téns ur nem éppen köny-

Hirdetések.

2847—1885. tlkv. sz.

Árverési hirdetmény.

Az adókinestárnak Gombos György elleni végrehajtási ügyében, a bírói árverés, 106 frt 5 kr. adóhátraléki tőke, ennek a kielégítésig járó 6% kamatai, 4 frt 80 kr. végrehajtási, 3 frt 30 kr. árverés kérési és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén: határidejéül **1886. évi február hó 23-ika délután 2 órai** megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Lompért község házához kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő Gombos Györgytől a lompérti 106. tjkvben bejegyzett ingatlanok és pedig a 110. sz. a. belsőség a rajta levő házzal és tartozékokkal, továbbá a 112. sz. a. kert, a 380, 586, 647, 682, 880, 998. és 1116. sz. a. szántó és kaszáló földekkel s végre az 1027. számú dézmás váltsággal terhelt földel; együttesen 862 frt kikiáltása mellett,

II. Árverelni szándékozik (kivétel nélkül) tartozni a kikiáltási ár tizszáztóliát készpénzben, vagy ovadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét melybe a bánatpénz is beszámítandó, újabb egy hónap alatt mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó- mint letéthivatalnál a letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a Lompért községi előljárásnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság. Szilágy-Somlyón, 1885. decz. 16.

D O B O L Y I,
8.—1—1. kir. jbiró.

2992—1885. tlkv. sz.

Árverési hirdetmény.

Az adókinestárnak Szelezsán Vaszil elleni végrehajtási ügyében, a bírói árverés, 35 frt 69 kr. adóhátraléki tőke, ennek a kielégítésig járó 6% kamatai, 4 frt 80 kr. végrehajtási, 3 frt 30 kr. árverés kérési és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén: határidejéül **1886. évi február hó 25-ike, d. u. 2 órai** megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Lompért község házához kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

I. Elárvereltetik szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő Szelezsán Vaszilnak a lompérti 223. tjkvben 1016. sz. a. bejegyzett 135. számú beltelkes háza tartozékostól 384 frt kikiáltási ár mellett.

II. Árverelni szándékozik (kivétel nélkül) tartozni a kikiáltási ár tizszáztóliát készpénzben, vagy ovadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét, melybe a bánatpénz is beszámítandó újabb egy hónap alatt mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó- mint letéthivatalnál az újabb letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a Lompért községi előljárásnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1885. decz. 16.

D O B O L Y I,
10.—1—1. kir. jbiró.

2993—1885. tlkv. sz.

Árverési hirdetmény.

Az adókinestárnak kiskoru Gicz Gavrilla elleni végrehajtási ügyében, a bírói árverés 148 frt 24 kr. adóhátraléki tőke, ennek a kielégítésig járó 6% kamatai, 4 frt 80 kr. végrehajtási, 3 frt 30 kr. árverés kérési és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén: határ-

idejéül **1886. február hó 24-ike délelőtt 10 órai** megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Hosszumező község házához kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő kiskoru Gicz Gavrillának a hosszumezei 41. tjkvben bejegyzett ingatlanai; úgy mint az A. I. 102, 324, 414, 420. és 466. sz. a. szántó földek együttesen 507 frt kikiáltási ár mellett és az özv. Gicz Ferenczné holtiglan, esetleg újabb férjhez menetelég illető haszon élvezeti szolgá- lom fenntartásával.

Ellenben az A. I. 1. sor 62. helyszínelési számú belsőség kikiáltási becsára okmányse- rüen kimutatva nem lévén: arra az árverés el- rendelhető nem volt.

II. Árverelni szándékozik tartozni a kikiáltási ár tizszáztóliát készpénzben vagy ova- dékképes értékpapirban a bírósági kiküldött ke- zéhez bánatpénzül előre letenni; avagy az an- nak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismer- vényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől, egy másik felét melybe a bánatpénz is beszámítandó újabb egy hónap alatt min- denkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó- mint letéthivatalnál a letétkezelési szabályrende- let szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság te- lekhivatalában és a Hosszumező községi előljá- róságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A királyi járásbíróság, mint telekk. hatóság. Szilágy-Somlyón, 1885. december 15.

D O B O L Y I,
9.—1—. kir. jbiró.

220—1885. bvsz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó közhirrre teszi, hogy a Józsa Gyula és id. Páskuj István fel peresek részére Szathmáry Dániel alperestől, végrehajtást szenvedő bele egyezése folytán zár alá és zárgondnoki kezelés alá vett sz.-somlyói 1885-ik évi bortermése, vedrenként 1 frtjával értékel 1000 veder bor nyilvános árverés ut- ján eladandó.

Minek eszközzésére a sz.-somlyói kir. já- rásbíróság telekkönyvi osztályának 4460—885. sz. alatti végzésével, határnapul az **1886. évi január hó 30-ik napjának d. e. 10 órája** Sz.-Som- lyón, alperes lakásához kitűzetik s ahoz a venni szándékozik az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ai hivatkozással meghivatnak.

Sz.-Somlyón. 1886. január 15.

VIRÁG LÁSZLÓ,
13—1—1. bvajtó.

Közügylési meghívó.

„A zilah-városi temetkezést segélyző első társulat“ évi rendes közgyűlését **1886. január hó 24-én délelőtt 10 órakor** tartja meg a vá- rosháza nagytermében.

Ezen közgyűlésre a társulat összes tagjai meghivatnak.

Tárgysorozat:

1. Főigazgató évi jelentése.
2. Az évi számadás betérjesztése, s pénz- tárnoknak a számadási kötelezettség alóli fel- mentvény kiadása.
3. Az 1886. évre szerkesztett költség-elő- irányzat jóváhagyása.
4. Az 1885. évi közgyűlésben hozott hatá- rozattal megváltoztatni rendelt alapszabályok módosított tervezetének felolvasása s jóváha- gyása.
5. Indítványok, melyek azonban a közgyü- lést megelőzőleg 24 órával a főigazgatóhoz írás- ban adandók be.

Zilahon, 1886. január 8.

Török József, Harmath János,
főigazgató. 12—1—1 jegyző.

4392—1885. tkvi sz.

Árverési hirdetmény.

Rusz Vikornak, Száv Sofron elleni végrehajtási ügyében, a bírói árverés, 60 frt tőke, ennek 1878. évi augusztus hó 27-től járó 8% kamatai, 6 frt 20 kr. be- táblázási, 13 frt 55 kr. perbeli, 6 frt 65 kr. végrehaj- tási, 39 frt 45 kr. előbbeni, 10 frt 50 kr. jelen árve- réskérési és a további költségek, valamint a csatlako- zott végrehajtató Szénásy Miklós javára 22 frt munka- díj, 9 frt 40 kr. végrehajtáskérési és a felmerülő költségek erejéig ezennel elrendeltetvén: határidejéül

1886. évi márczius hó 10-ike d. e. 10 órai meg- kezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Bogdánháza község házához kitűzetik; az árverési fel- tételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő Száv Sofrontól, ennek a bogdánházi 82. tjkvben 104, 132, 162, 401, 479, 480, 519, 520, 534, 562, 563, 794, 795, 796, 797, 811, 812, 816, 817, 818, 819, 820, 848, 849, 922, 923, 942, 960 a, 1757, 1924, 1932, 1944. és 1953. sz. a. bejegyzett in- gatlanokból öt illető egy heted résznyi birtokjuttaléka, tarozékostól, de miután ennek becsérteke, a v. T. 156. §. a) pontja szerint a 200 frtot meg nem haladja: ez- zel együttesen adtnak el, a többi közös tulajdonosok Száv Darik, Száv Irinos, Száv Todoros, Száv Juon, Száv Onyicza és özv. Torzsa Száv Irina további hat heted résznyi birtok illetményei is egészben és együt- tesen tartozékostól: 791 frt kikiáltási ár mellett.

II. Árverelni szándékozik tartozni a kikiáltási ár tizszáztóliát készpénzben, vagy ovadékképes érték- papirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni; avagy az annak előzetes letétbe helyezé- séről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét, a le- ütéstől egy, a másik felét melybe a bánatpénz is beszá- mitandó, újabb egy hónap alatt, mindenkor 6% ka- mattal a sz.-somlyói kir. adó- mint letéthivatalnál a letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhí- vatalában és a Bogdánháza községi előljárásnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1885. december 22-én.

D O B O L Y,
14—1—1. kir. járásbíró.

4406—1885. tlkvi sz.

Árverési hirdetmény.

A krasznamegyei takarékpénztárnak Bartha Gyula elleni végrehajtási ügyében, a bírói árverés, 975 frt tőke, ennek 1884. évi jan. 9-től járó 6% kamatai, 24 frt 40 kr. perbeli, 10 frt 70 kr. végrehajtási, 10 frt 50 kr. árverés kérési és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén: határidejéül **1886. évi márczius 8-ika d. u. 2 órai** megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő, ezen kir. járásbíróság telekhivatalába kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

I. Elárvereltetik szükség esetére a kikiáltási áron alól is végrehajtást szenvedő Bartha Gyulának a sz.-somlyói 329. tjkvben A + 1. rend 388. helyszínelési szám alatt bejegyzett taksás telek haszonélvezeti — va- lamint a rajta levő 128. számú ház és tartozékok iránti tulajdoni joga 1000 forint kikiáltási ár mellett.

II. Árverelni szándékozik (kivétel nélkül) tartoz- ni a kikiáltási ár tizszáztóliát készpénzben vagy ova- dékképes papirban a kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni; avagy az annak előzetes letétbe helyezé- séről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a le- ütéstől egy, másik felét melybe a bánatpénz is beszá- mitandó, újabb egy hónap alatt, mindenkor 6% ka- mattal a sz.-somlyói kir. adó- mint letét hivatalnál a letét kezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhí- vatalában a hivatalos órák alatt megtekinthetők

Kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1885. december 22.

D O B O L Y,
15—1—1. kir. járásbíró.

3294—1885. telekkvi sz.

Árverési hirdetmény.

Gáspár Mihálynak B. Kovács István elleni vég- rehajtási ügyében, a bírói árverés 28 frt tőke, ennek 1878. évi február hó 8-tól járó 8% kamatai, 4 frt 70 kr. perbeli, 8 frt 35 kr. végrehajtási, 10 frt 30 kr. árverés kérési és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén: határidejéül **1886. évi márczius hó 3-ika délelőtt 10 órai** megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Sz.-Bagos község házánál kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő B. Kovács István- nak nejével Orbán Juliánnával közös bagosi 29. tjkv- beli 68. számú belsőségük a rajta levő házzal és tarto- zékaival, kikiáltási ára 302 frt, továbbá a 811. sz. a. málhegyi szőlőjük, kikiáltási ára 176 frt.

A végrehajtáson kívül álló Orbán Juliánna bir- tokilletménye is a v. T. 156. §. a.) d.) pontjaihoz képest adatik el:

II. Árverelni szándékozik tartozni a kikiáltási ár tizszáztóliát készpénzben vagy ovadékképes papir- ban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre le- tenni; avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a le- ütéstől egy, másik felét melybe a bánatpénz is beszá- mitandó, újabb egy hónap alatt, mindenkor 6% ka- mat- tal a sz.-somlyói kir. adó- mint letéthivatalnál a letét- kezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhí- vatalában és a Bagos községi előljárásnál a hivata- los órák alatt megtekinthetők.

Kir. járásbíróság mint tkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1885. december 17-én.

D O B O L Y,
16—1—1. kir. járásbíró.

A pletykaság.

— Két cikk. —

S lesz aljas, gyáva és buták
Kezében áldozat! . . .

I.

. . . . Ott fekszik kiterítve az ártatlan halott.

A hideg koporsó ölében végre megnyugvást
lelt hát szegény!

Hóféhér arcza egy néma vád. Feldult tekintete,
melyen a végső vívódás azt a fájdalmas keserűsé-
get hagyta hátra, a mely istenhez átkot kiált:
ugyan kit is vádol?! . . . Nem tudja senki sem!

Hát az a még mindig nyitott seb ott a szíven,
a hova a gyöngéd női kéz végső kétségbeesésében
tört ütött, — kire tekint oly iszonyu néma váddal?...
Nem tudja senki sem!

Senki, senki! . . . Hiszen ki is gyilkolta volna
meg őtet, a kit mindenki csak szeretett? Olyan ár-
tatlan gyermek volt . . . oly szelíd, olyan bánatos.
Aztán alig egy éves asszony. Ott zokog férje is a
ravatálnál. Homlokán kidagadtak az erek, — halá-
los sápadtság borítja arcát . . . Tekintete nyugta-
lanul keres, kutat a halott látogatók között: oh, ha
egy ajak megrándulna a belső vádtól: az lenne
a gyilkos! Oh azt ő most saját kezével fojtaná
meg. Milyen kéj volna az, neki! Hadd temetnék el
aztán őtet is: az neki mindegy volna, legalább
együtt lenne vele ott a sirban; lenn . . . lenn . . .

Hogy is van csak? . . . Olyan borzasztó szép
költemény jut eszébe:

. . . „Majd a mikor én ott leszek
Kiterítve koporsómban,
És sirt ásnak az emberek:
Akkor lész te boldogtalan!
Mikor ki hal a rágalom,
A mely engem annyit bántott
És e földön, nagy világon
Nem mond senki reám átkot“ . . .

Meg az az utolsó sohajszerű hang:

. . . „Majd a mikor én nem leszek,
Akkor lész te szerencsétlen,
S könyörögni fogsz istennek,
Hogy vigyen a sirba mélyen.
— Én is halott . . . te is halott . . .
Olyan jó lesz majd ott alatt . . .
. . . És a világ, mely kaczagott
Elfelejt két boldogtalan!“ . . .

Jaj! Csak meg halni tudna legalább! De nem
tud. Olyan kemény az emberi szív; — nem reped
meg, csak sajog, fáj, vérzik, gyötrődik kinosan,
iszonyu kinosan.

. . . Hol vagytok hát ti, kik életében nem hagy-
tatok nyugtot a szegény halottnak?! Kik rágál-
mazó nyelvvel halálba üldöztétek, kik nyomorult
lelketek feketeségét reá kentétek??

Hol vagytok?!

. . . Jöjjetek hát: gyönyörködjetez mű-
vőtokben! Kaczagjatok, nevessetek!

*

Ez a tragoedia ott kezdődik a kisvárosi sza-
lonban. Ott kezdődik a kávé poharak mellett, ked-
ves női társaságban. Ott kezdődik az ártatlan, gyön-
géd nők között, a kik szorgalmasan látogatják a
veres-kereszt egyület gyűléseit és a kik fillércikkal
felsegitik a szegény elaggott szülőt, a koldus gyer-
meket s mikor a hideg vaczokban remegve huzód-
nak meg, oda mennek s meleg ruhát adnak reá s
kenyeret a kezébe.

S olyan boldogan mennek haza, — lelkekben
a jótett édes tudatával!

Utjok sietős egy kicsit. X. urnónél uzsonnára
vannak hiva s a mint körül ülnek az asztalt, azon
veszik észre, hogy egy fiatal asszony hiányzik a
meghívottak közül. Hova ment, hol lehet? Miért
nem jött el?

Az egyik ártatlanul jegyzi meg:

— Ah, most jut eszembe! Mikor ablakjuk előtt
jöttem el, élénk kacaját hallottam ott. Egy férfiet
s az övét. Tisztán kivettem.

— Hogyan? . . . Hisz férje ilyenkor a hiva-
talban van, szól egyikök némi gunnyal. Talán csak
a kis Ella nem unta meg még a családi élet gyö-
nyöreit, hogy vigasztaló társat keressen?

— Dehogy! Hiszen csak X. hadnagy, a férj
bizalmas barátja jár hozzájuk, a ki ott is ebédel
gyakran s természetesen, ha a férj hivatalba megy,
még egy kicsit ott marad Ellácskával. Kitűnően
énekel s Ella zongorán kíséri. Hír szerint a télen
egy jótékony célra együtt fel is lépnek. Ennyi az
egész.

Egy epés asszonyka felbigyesztett ajakkal, gu-
nyosan szól:

— Már lelkeim ugyan szeretném férjemnek
azt a bizalmas barátját látni, a kivel én
együtt időzlek, ha ő nincs otthon. A világ sokat
ad a látszatra, s a látszat gyakran meg felel a va-
lóságnak. Különben úgy hallom, hogy Ellát mosta-
nában női társaságokban nem is igen fogadják e
miatt szívesen s bizony én nem tartózkodom kije-
lenten!

Csendes eszmecsere után, derült kedélyvel
oszlik szét a társaság, a melyben csak kevesen
tudják, hogy X. hadnagy „Ellácskának“ annyira
bizalmas barátja, — hogy édes testvére. De
azok a „kevesek“ sokkal gyöngédebbek, sem
hogy az érdekes themát e felfedezéssel megrontsák.
Hisz még oly sok kellemes délutánt lehet a mellett
eltölteni.

A görgeteg megindult, a görgeteg nő . . .

Olyan az, mint a lavina. Megindul a hegyte-
tőn s mire az aljáig ér, házakat temet el, embereket
öl meg.

A férj egyszer azon veszi észre, hogy bizalma-
sabb barátjai titkolnak valamit előtte, — hogy sut-
tognak s beszélnek mindenütt; de ha ő megjelenik,
nyomban elcsendesül minden. Nem akarják megbán-
tani a „derék“ emberek!

Egyszer a mint a hivatalba megyen, az író
asztalán elferdített kézírással e czédulát kapja az
asztalán: „Gratulálok a szarvaiddhoz!“

Egy nemes lelkű, gyöngéd és jó barát
kedélyes tréfája volt ez. Soh se tudta meg, hogy
kié!!

E naptól fogva aztán elkezdődött az az iszonyu
gyötrelmes családi élet, mely napról-napra mér-
gesebbé fajult s mely az ártatlan nő kezébe gyil-
kot nyomott. Nem birta elviselni szegény, nyomo-
rult nő tovább. Le tette a földi terhet. Nem gon-
dolta meg, hogy annak a szerencsétlen férfinak
a lelkét, szívét és eszét is magával viszi a sirba:
a férjéét!

Csak egy kis levelet hagyott hátra s abban
két szót: „ártatlan voltam!“

A halott nem hazudik; az Isten színe elé
csak igazságot vihet s ez a két szó örökös vád a
szerencsétlen férjre, a mely sirjáig árnyként kíséri.

. . . „Midőn lelkem kísér téged:
Nappal mint a setét árnyék,
Éjjel mint egy rém, kísértet,
Hogy szép álmod kinná váljék;
És emlékem hozzád tapad,
Mint büntetés a nagy bűnhez,
S te érezvén, bűt, fájdalmat
Tőle meg nem menekülhetsz“

Hát azok, kik a könyelmű gyanúsítással, aljas
rosz akarattal előidézték a szegény áldozat halálát,
mit érezhetnek fekete, aljas lelkükben? Vajjon gyö-
nyört nyujt-e nekik a szerencsétlen áldozat iszonyu
vége?

. . . Egy sötét vád azokat is kíséri sirjukig. S
ne is hagyja el őket soha!

És ez nem mese. Oh bár az volna!

Hány és hány szomorubbnál szomorubb ese-
mény szól mellettünk, mely a lapok öngyilkossági
rovatából érthetően beszél!

. . . De a holtak csendesen viselik magukat.

. . . Hanem az Isten se késik a büntető, suj-
toló ostorral!

Semper Idem.

Mükedvelői előadás.

(D.) Folyó hó 21-én szerdán adatott elő müked-
velő társulatunk által Egressy Ákos ur vendégszereplé-
sével „A saint-tropezi urnó“ világhírű négy felvonásos
dráma. Ezuttal is megmutatta mükedvelő társulatunk,
hogy nemcsak a kisebb jellegű darabokat oldja meg
sikerrel, hanem a bonyodalmakban gazdag, az érzelmek
teljes kifejezését megkívánó nagyobb szabásu darabok-
nak is kitűnően megfelel.

Nem tudjuk, hogy vajjon az Egressy ur művészi
játéka által felébresztett entusiasmus-e, vagy valóság-
gal átértett érzelmek vibratiója adta-e mükedvelőinkbe
Thália szent tüzét, de annyit örömmel jelezhetünk, hogy
mükedvelő társulatunk egy jól rendezett vidéki kisebb
színtársulattal fölér. Pedig társadalmi szempontból te-
kintve, mily nagy különbség van a kettő között! A
színész játszik, hogy kenyerét megkeresse; a müked-
velő élvez, hogy beleélte magát a költő gondolatába;
amaz előtt zengzetes nyelvünk cultiválása a cél; emez
előtt, hogy a szegények nyomoránenyhítsen; amaz kin,
nélkülözések közt szerzi a fillért; emez élvezések közt
szeretve osztja szét kincseit. Mindkettő játéka által
ostorozza a társadalmi félszégeket, dicsőíti az erényt,
eszményíti a szerelmet, megbünteti a bűnt. A legal-
jaabb ármánytól a legfénségesebb jellemig mind az a

elveszett, — meggyőzni a testvér nemzetisége-
ket, hogy az ő szabadságuknak is mi vagyunk
a véd paizsai, — hogy nem kívánjuk mi meg-
támadni az ő nemzetiségöket, de hogyha bábeli
zűr-zavart nem akarunk, — a magyar hazának
csak egy hivatalos nyelve lehet és az a magyar
s önmaga iránti köteleességet teljesít, ha ezt a
zengzetes nyelvet elsajátítja.

Ime a cél! És ez nem kicsiny feladat.
Nagy czélok létesítésére azonban nagy eszközök
szükségesek. Az államnak e téren keze kötve
van, mert különböző nyelvű polgárai között
különbséget tenni nem lehet. Igen helyes tehát,
hogy társadalmi téren kezdődött meg az erők
szövetkezése.

Nem először emeltük fel szavunkat ez ügy-
ben lapunk hasábjain. És most elérkezettnek látjuk
az időt, hogy csoportosulásunk által mi is élet-
jelt adjunk magunkról.

Mi részünkről a „Wesselényi egyület“-nek
alapító, — az „Erdélyi Magyar Közművelődési
Együletnek“ pedig részvényes tagja vagyunk.
Ámde ezek által még nem érezzük köteleessé-
günket egészen leróvottnak. Ha a két egyület hi-
vatalos tárgyalása lassan halad, — ha oly in-
dokok vannak, — a mint hogy valóban vannak is —
a melyek a „Wesselényi egyület“-nek a
nálánál sokkal nagyobb cultur együletbe való
beolvadását ez idő szerént még nem tarjuk tel-
jesítendőnek: álljon elé közöttünk is a társada-
lom s nem bántva a „Wesselényi egyület“ nemes
törekvését, tömörüljenek az egyképpen gondol-
kozik s háritsák el ama megbélyegző nyílt
hirdetést, hogy a Királyhágón inneni részekben
az E. M. K. E.-nek ez ideig még csak Szilágy-
megyében sincs fiók választmánya. Ne feledjük
el, hogy az E. M. K. E. a Szilágyot is bevette
működési körébe, — hogy az első ovodát me-
gyénk szélén Ördögkúton állította fel s hogy
nemzetiségi szempontból az erdélyi részekben
Szilágymegye az egyik legexponáltabb megye.
Mindezek azt követelik tőlünk, hogy jogot sze-
rezzünk magunknak a naponként mind inkább
izmosodó egyület mennél erősebb támogatására.
A haladó idő nem vár. Véleményünk szerint a
12-ik óra elérkezett.

Hogy mi lesz a további praktikus teendő,
azt lapunk más helyén esetleg jövő számában
mondjuk el.

nyedén érintette a feleségemet. Az felsikoltott reá s
én mit tehettem mást . . . Tessék törvényt tenni raj-
tam; nyugodtan várom!

— Hazudsz, hazudsz gazember! toporzékolt
Szege Domokos paprika vörösen.

Bíró uram intett, hogy csend legyen. Aztán
oda állította Kovács Bálintot a szoba közepére. Vele
szembe Szege Domokos uramat.

— Tehát annyit beismersz Bálint, hogy a ke-
zedet felemelted s pofon akartad ütni a gazdádát, mi?

A nagy legény jámbor képpel, hallgatag haj-
tott fejet. A Csicseri bíró uram igazságán mindenki
meg kell, hogy nyugodjék, az ellen nincsen a pe-
lálta; hisz a király is azért küldte a monétát a szá-
mára, mert hogy a tanácsos „hofráth“ urak Pesten
megbámulták a bíró uram esztét, a hogy a vasut
dolgában fennjárt. . .

— Na ez nagy bűn. Szege Domokos ezért po-
fon szeretne ütni téged, érted-e? Ugy-e
Szege uram?

— Hát . . . hisz . . . a bíró ur igazsága . . .
én . . . izé . . . szabódék Szege uram kenetetes sze-
rénységgel, pedig majd ki ugrott a bőréből öröme-
ben. . .

— No hát én itélem, hogy a kölcsönt adja
vissza!

A nagy derék legény elpirult a szégyentől, de
pisszenni sem mert. Pedig csak ugy reszketett dü-
hében, a hogy látta, mikép gyüri fel Szege Domokos
uram lassan a gombos ujjast a karján . . . nagyot
fohászodik . . . kiterjeszti a karját . . . megcsóválja,
hogy „svungba“ jöjjön. . . Az esküdtek is lesve-lesik,
hogy mi lesz már ebből. De ám mikor éppen oda
ütne a Szege uram keze, mint az éhes kánya terem
ottan bíró uram s felüti a karját, hogy a hosszú le-
gény feje felett suhan el.

Az esküdtek jót kacagnak; a megszeppent bü-
nös pedig nem tudja, hogy mit gondoljon.

— Miért nyult hát hozzám bíró uram?! szól
dühösen toporzékolva Szege.

— Furcsa! — szól elmosolyodva bíró uram s
megpödrte nagy bolond bajuszát. Hiszen csak a
kölcsönt itélem meg. Ő is csak akarta. . . Szege
uramban is meg volt a jóakarát: ennyi az egész.
Már most kvittek azt hiszem?

ölelő karjai közt van Az életben egy másik élet. való-ság és eszmény!

„A saint-tropezi urnő“nek rövid meséjét nem tartjuk szükségesnek leírni, de a játszók közül egy pár nagyobb szereplőnek játékát ki kell emelnünk. Egressy Ákos ur (Maurice) ez este a leghatározot-tabban megmutatta játéka által, hogy méltó a nagy Egressy névhez, játéka nem a férfiu, de a művész ih-leletessége volt. Huberth Mariska k. a. (Hortense) már sokszor megmutatta tehetségét az egyes drámai szerep körben, de ez este excellált, a drámai momentum nagy-szerű küzdelmeit a helyesebb felfogással alakítá, Bund Matild (Pauline) és Józsa Anna k. a. (Charlotte) mind-ketten természetes otthonsággal s gyakorlottsággal old-ták meg szerepeiket. Józsa Oszkárné urnő kellemes vendéglősné s György Róza k. a. ügyes szobaleány volt. A férfiak közül nagyobb szerepet Józsa Oszkár, Lászlóffy István, Kovács István, György Emőd és Hu-berh Iván urak játszottak a tőlük már megszokott szin-padi routinnal. Említetlenül nem hagyhatjuk, hogy ifj. Józsa Gyula csinos kis inas volt. Általában minden szereplő a kíváncságnak ügyesen megfelelt. Bizonyára sajnálhatják azok, kik távollétükkkel tündökölték, hogy egy ilyen élvezetes estétől fosztották meg magokat.

A 28-án tartott előadásról lapunk jövő száma hoz tudósítást.

Heti szemle.

Kálnoky gróf osztrák-magyar külügyminiszter e hó 22-én érkezett Kissingenbe Bismarck herczeg látogatására. Hogy mi felett tanácskozik a két diplomata, nem jut nyilvánosságra. De valószínű, hogy az osztrák-magyar és német szövetség, mely igen előnyös volt mindkét államra, vége felé köze-ledik, annak megújítása felől folynak a tanácsko-zások s fontos is, mert a keleti kérdést illető poli-tikai konstellatiok lényegesen megváltoztak. Orosz-ország a batumi kikötő elzárása által megsértette a berlini szerződést, különös viszonyba akar lépni Romániával, Szerbia és Montenegró közt újabb fe-szültség állott be, mindezek oly tények, melyek a megbeszélés tárgyát képezhették.

Angliában a Gladstone-kormány beadta lemondását, a királyné elfogadta és Salysbury lordot a conservativ párt vezérét bizta meg új kormány alakításával. Salysbury Harlingtont megkínálta a kormány elnökséggel, de ez visszautasította, de meg-igérte, hogy párthívei Salysburyt támogatni fogják. Salysbury kineveztetése fontos mind Angliára, mind pedig Európára. Angliára azért, mert Gladstone orosz barát és török ellenség volt. Salysbury pe-dig ennek ellenkezője.

Olaszországban egy kerületben a szocialisták egy Czipriáni nevű gályarabot választottak képvi-selőül, mit természetesen a képviselőház nem fo-gadott el.

Közgazdaság.

A szilágy-somlyó vidéki gazdasági egylet — f. hó 23-án tartott igazgató választmánya üléséből — az „erdélyi gazdasági egylet“ állatkiállítás rendező bi-zottságának megkeresése folytán a f. évi augusztus 28-tól 31-ig Kolozsvártt rendezendő állatkiállítás bi-ráló bizottságába két tagot küldendő, a loosztályhoz Nagy Domokos urat, — az erdélyi marhaosztályhoz Nagy Ferencz urat kérte fel bíráló tagokul.

A krasznamegyei takarékpénztár egylethez mult évi házber czimén fennálló követelésre nézve időhala-dék iránt kérés intéztetett.

Egyleti tagok még egyszer és utoljára felszólít tatni határozattak hátralék részvénydíjaik s alapít-ványi kamat tartozásaiknak 8 nap alatti befizetésére, kimondatván, hogy a tovább is késedelmeskedők ellen az igazg. választmánynak korábbi határozatához képest a törvényes lépések haladéktalanul megteendőek lesznek. A csikó-legeltetés díjakkal hátralékosok ellen pedig a törvényes eljárás minden késedelem nélkül folyamat-ba tétetni határoztatott.

Az országos gazdasági egyesület törzskönyvelő bizottsága megküldi a „törzskönyvelési alapszabályo-kat.“ Mely szerint az országos gazdasági egyesület társulva a földm. ministeriummal, országos törzs-könyvet nyit, melybe a magyar korona országaiban levő tiszta tenyészetek nyilvántartandók lesznek. Az országos törzskönyvelés ügyét az országos gazdasági egyesület és a földm. ministerium küldötteiből alakult vegyes bizottság intézi. Azon tenyésztők, kik tiszta vérű tenyészeteket törzskönyveztetni óhajtják, ez iránt az országos gazdasági egyesület törzs-könyvelő bizottságához (Budapest, Köztelek) forduljanak. A fő törzskönyv 4 részre szakad, u. m.: I. lovak, II. a szarvasmarha, III. juhok és IV. serté-sek törzskönyvére.

A lovak fejezete 5 fő fejezetet nyer, u. m.: 1. ígás, 2. hámos, 3. háta, 4. málhá és 5. ponny.

A szarvasmarháké 7 fejezetet, u. m.: 1. magyar erdélyi és ennek rokonai, 2, borzderes, 3, pirostarka hegyi és ezzel rokonok, 4, lápmarha, 5, könnyen hizók, 6, egyéb fajták és 7. bivalyok.

A juhoké 4 fejezetet, u. m.: 1, Merinos, 2, angol juhok, 3, Raczkák és 4. egyéb fajták.

A sertéseké 3 fejezetet, u. m.: 1, kondor, 2, nagy fülek és azzal rokonok és 3. angol irányu te-nyészetek.

Magán törzskönyvelés vezetésére szolgáló minta-lapok az országos gazdasági egyesülettől szerezhetők s ugyan onnan a fizetendő díjak s más ide vágó kér-dések tekintetében készséges felvilágosítás nyerhető.

A megküldött törzskönyvelési alapszabályok egy-leti helyiségünkben bármikor megtekinthetők.

Megküldetett a szövetségbe lépett gazdasági egyesületek ötödik nagy gyűlésének jegyzőkönyve, — Ezen a „közvetítő alkuszok“, „gazdasági iparvállala-tok“, „hitelügy“, „gazdasági szakértelem fejlesztésének előmozdítása“, regalejog megváltása“, gazdasági mun-kás kérdés“, „közlekedési tariffák“, „borhamisítás“ stb. stb. kérdésében tartott érdekes tanácskozások s határo-zatokat tartalmazó jegyzőkönyv az egyleti helyiségben olvasható.

Közlí:
Bölöni Sándor,
gazd. egyt. titkár.

Különfélék.

— Felkérem azon urakat, kik a sz.-somlyóvidéki gazdasági egylettől most tavaszon oltványokat vettek, sziveskedjenek az oltványok árát Farkas Ferencz egy-leti pénztárnok urhoz befizetni. Sz.-Somlyó, 1886. jul. 23. Bölöni Sándor, gazd. egyleti titkár.

» Egressy Ákos urat, — mint eleve reméltük is — a műkedvelő társulat saját vendégének tekinté és mindent elkövetett, hogy rövid itt tartózkodása után jó emlékezettel térjen vissza az ország legelső szinpadjá-nak deszkáira. A társulat nem csak előfogatról és sa-ját pénztárából fizetett kényelmes lakásról gondoskodott vegdégművésze számára, hanem annak egyes tagjai és ezek családjai ritka vendégszeretettel hívták meg őt asztalukhoz és pedig megérkezése napján, július 16-án Virág Lajos ur rendezett tiszteletére társas ebédet, — 17-én Huberth Józef ur, ugyanaz nap este Józsa Osz-kár urnál volt szűkebbkörű vacsora, 18-án Somogyi Kálnán urnál ebéd, 19-én Józsa Gyula urnál ebéd, ugyanazon napon délután a műkedvelő társulat estélye tartatott meg a Ruzska István ur szőlőjében, 20-án Ruzska István urnál ebéd, 21-én Nagy László esperes urnál ebéd, 24-én Lukácsffy Ödön urnál ebéd. 28-án pedig Halmágyi Miklós urnál volt ebéd. — Mondanunk sem kell, hogy mindenhova a társulatnak több tag-jai is hivatalosok voltak és így elképzelhető, mikép e diszlakomák fénye a szellemesség és kedélyességben cul-minált, városunk közönségének voltaképen nem maradt fenn egyébb, mint hogy a vendégművészt az előadások látogatásával pártfogolja, a mely azonban — fájdalom — nem állott arányban a műkedvelőtársulat nemes törek-vésével és kivált második fellépte igen is közép ház előtt ment végbe.

— A magyarországi Minorita-rendiek tartományi rendfőnökévé e hó 27-én Jánosy Döme az aradi mi-norita-rendház plébánosa választatott meg.

— Liederman Emil volt kat.szeri erdő becsló-biztos, — ki Máramarosmegyében megyei erdészszé lett megválasztva. — kilencz évi itt lakása után kö-zelebről Máramaros-Szigetre utazik körülnkől. E hó 27-én tartotta bucsuestélyót, melyen tisztelői és bará-tai e városból és vidékről mintegy negyvenen vettek részt és számtalan pohárköszöntőkben adtak kifejezést azon őszinte barátságnak és tiszteletnek, melyet távozó barátunk maga részére kiérdemelt. Mi is azon óha-junkkal veszünk tőle bucsut, hogy a megyénkben is közelebről rendszeresítendő megyei erdészi állomáson mielőbb üdvözölhessük.

— Párbaj. Várady Károly Kolozsmegye derék tanfelügyelője és Kozma József állami nőtanító ké-peзде igazgatója f. hó 25-én pisztoly párbajt vívtak mely Várady Károly csaknem halált hozó sérülésével végződött. A golyó a máj alatt ment be egész a ge-rinezig, de még mind ez ideig nem tudták kivenni. A beteg állapota nyugodt. Mi is e helyen legőszintébb részvétünket fejezzük ki.

— Emberölés. Borzási Ősz Andrást a veje Csor-vási Gál Mihály e hó 26-án az erdőn megölte, véres tette után önként jelentkezett a bíróságnál.

— Táncztanítás. A jó öreg Kajetán bácsi megint itt van körünkben, hogy a szülők elkényeztetett babáit a tánczművészet titkaiba beavassa. A beiratás a színház épületében történik s ugyanottan fog a tanítás is történni. A derék öreg tánczmestert, ki széles körben ismeretes gyöngéd s tapintatos modoráról és nagy gya-korlottságáról melegen ajánljuk a közönség figyelmébe.

— Kinevezés. A zilahi kir. törvényszék elnöksége Kulín Sándor végzett jogászt a helybeli kir. járásbíró-sághoz díjas joggyakornokká nevezte ki.

— Megtámadott hirlapíró. Boér Miklós hirlapírót, lapunk ismert jeles munkatársát Sz.-Cseben Fráter Já-nos végrehajtó az „Ellenzék“-ben megjelent s „A tár-sadalom parasitái“ czimű tárczacikkéért az utcán nyilvánosan inzultálta. A cikkben semmi czélzatosság nem volt; de az ipse eltéveszté szem elől azt a köz-mondást, hogy „a kinek nem inge, ne vegye magára“ innen került a borzasztó veszedelem. Egyéb baj nem történt. Csak annyi igaz, hogy a szenvedélyes végre-hajtó veszélyes fenyegetések között távozott; de nem félhetjük a derék hirlapírót, mert . . . az nem csak a tollal tud ügyesen bánni; aztán meg szíve is inkább a helyén van, sem hogy az ilyen pimasz támadásoktól magát megóvni ne tudná. Különben pedig hüvőre az olyan emberrel, a kinek szük az utca s bele botlik más emberbe!

— Óvintézkedések. A krasznai járás szolgabírája, Nagy Domokos f. hó 14-én dr. Belle Gyula járásorvos társaságában meglátogatta mindazon községeket, hol 1873-ban a kolera dühöngött. Intézkedett, hogy a szükséges óvszerek és kolera kórház — a netán elő-forduló járvány esetére — minden községben beszerez-tessenek és felállíttassanak.

— Esküvő. Stancz György esendőrőrmester Krasz-nán, július 25-én vezette oltárhoz Kiss András kedves, művelt leányát Bertát, Szalárdon. Az esküvőt a leá-nyos háznál vidám, magyaros násziünnep követett. — Krasznán az új párt Stefánovits Tivadar és kedves neje fogadták, hol a Szalárdon elhagyott vig ünne-pélynek a reggeli hajnal vetett véget. Kísérje áldás az új párt az élet utain!

— Meghívás. Szilágy megye községi és körjegyzőit kartársi bizalommal felkérem és meghívom, hogy a f. évi augusztus 8-án reggel 8 órakor Zilahon, a me-gyeház nagytermében tartandó évi rendes közgyűlésen minél számosabban megjelenni s abban részt venni szí-veskedjenek. A közgyűlés tárgyai: 1. Az egyleti pénz-tár számadásának megvizsgálása. 2. A magyarországi községi és körjegyzők 1885. szeptember havában Buda-pesten tartott közgyűlésében lejártaott ügyek s hozott határozatok előadása. 3. Elnöki jelentés arról, hogy a szilágy megyei jegyzői egylet mint tag az orsz. jegyzői egyt. tagsági kötelekché belépett s az abból folyó kötelezett-ség teljesítésének módozatával megejtendő tanácskozás és végleges megállapodás. 4. Esetleges indítványok s azok elintézése. — Miután megvagyok győződve, hogy ezen megyebeli kartársaink mindenike vagy a „Szilágy“ vagy a „Szilágy-Somlyó“ czimű lapot járátja, ennél-fogva a hirlapok útján meghívás leggyorsabb és leg-célyszerűbb lévén, tudatni kívánom, hogy egyes sze-mélyre szóló külön meghívások senkinek sem küldet-nek. Kraszna, 1886. július 23. Farczády Mihály egyt. elnök.

* A szép rablógyilkosnő. Ez év tavaszán Herford, gazdag angol jött Florenzbe és megismerkedett Bol-fatti Stefania fiatal olasz nővel, a ki rendkívüli szép-ségével nagy hatást tett az idegenre. Hatalmas termet, fekete hajak s vérben forgó szemek: ezek voltak azok a csábok, melyeknek egy angol hideg vére sem birt ellentállni. Bolfatti márczius 15-én tudatta a vendéglős-sel, hogy Herforddal a hegyek közé rándul és nem bi-zonyos, hogy mikor térnek vissza. Nehány napig vár-tak visszajövetelükre, aztán értesítették a rendőrséget, megindították a kutatást és a szomszédos erdőben egy frissen ásott gödörben fölfedezték az angol iszonyuan szétmarczangolt testét, megfosztva drágaságaitól és pén-zétől. Több lövés agyát zuszta szét és egy golyó szí-vét furta keresztül. Bolfattit köröztették és végre egy római lebujban ráakadtak. Rövid tagadás után beis-merte a büntényt, kijelentvén, hogy az angoltól kész-pénzben 500 font sterlinget vett el, értéktárgyaiért pe-dig kétszázat kapott. Az olasz nő büszkén állítja, hogy a gyilkosságot idegen segély nélkül hajtotta végre. Ka-ronfogva ment a sötét erdőn keresztül Herforddal és hirtelen hátulról lelőtte, a többi golyót már akkor lö-dözte bele, mikor leesett. Az elnök azon kérdésére, hogy szeretője volt-e a meggyilkoltnak, Stefania szik-rázó szemekkel ugrott föl fekhelyéről: „Nem, bár gyilkosnő, de erényes leány vagyok.“ A vádlottat ha-lálra ítélték, de a törvényszék kegyelmi kérvényt ter-jeszt föl érdekében.

— Végzetes vigyázatlanság. Tegnap este a szom-szédos Ilosva községben Kőváry János földbirtokosnál a gabona betakarítással foglalkozott erőlédségnek és napszámosoknak este a mint a szokásos erősítő (?) italt a pálinkát kiosztották, egy munkás, a mint az oda-nyújtott pálinkás poharat nagy sietve kiürítette, tor-kálhoz kapott s e szavakkal, jaj istenem, mindjárt meghalok, összerogyott s az éjjel nagy kínok között meg is halt. Képzeltető, hogy a szármaló kolera hi-rek hatása alatt a hirtelen rosszul lét s gyors halál okát a kolera első fellépésének hitték. Szerencse a szerencsétlenségben az, hogy nem volt biz az kolera, hanem a pohár az imádott pálinka helyett tisztított carbolsavat tartalmazott.

* **Nagy Virgil** budapesti műegyetemi s. tanár, Bunytay Vince a n.-várad püspökség történet-írójának megbízásából Szilágymegyében időzik, hogy az említett mű megírásához szükséges mű-émlékek rajzait a helyszínen felvegye; felveendő: a krasznai, horváth-, sz.-somlyó-, nagy-falu-, zilah-, sz.-cseh-, tasnádi stb. templom s egyéb mű-émlékek rajzait, különös tekintettel a 13-15. századra. Utjában Nagy Dezső kíséri, mint kíségit Krasznáról.

* **Közgyűlés.** Mükedvelő-társulatunk tisztújítással egybekötött közgyűlését a mai napon d. u. 5 órakor a színház helyiségében tartja meg.

(S) **A mükedvelő-társulatnak** felkérésére Egressy Ákos ur vendégzereplését még egy felléptével megtoldotta és tegnap lépett fel utoljára „Brankovics György”-ben. Az előadásról lapunk jövő száma hoz részletesebb tudósítást.

□ **A zárt levelezőlapok** ellen, melyek nem rég jöttek forgalomba, általános a panasz, hogy bár leragaszthatók, mégis a világosságnak fordítva, tartalmuk teljesen elolvasható. Míg e hiányon segítve nem lesz nem ígérünk neki nagyobb elterjedést.

× **Emeletes vasúti kocsik** lesznek a jövőben, már elvben el fogadtatott Alól lesz az első és második osztály, felül a harmadik. Nem kis mulatságot fog okozni az utazóknak az olyan jelenet, mikor a „bucsuző” kompánia felfogja czipelni egészen „elérzékenyült” társait.

(I) **Haladás.** A gyilkos fegyverek készítői folyton azon törik fejüket, hogyan tökéletesíthetnék találmányaikat. Franciaország felől az ismétlő fegyverek ijeszti új teherrel az államokat. Most már azt írják, hogy Thornban új revolver-ágyukkal tesznek kísérletet, melyekkel egymásután tíz lövést tehetnek. A golyó 80—100 méterre visz s a csőből kijőve azonnal szétpattan. Ha e várvédő ágyuk jóknak bizonyultak, az ország hadügyi budgetei keserülnek meg.

* **Egy katonai szaklap** kiszámította, hogy a népfelkelés, ha teljesen behivatnék 4.805,000 emberből állana.

— **Nincs többé éhes gyomor.** Velencei lapok világra szóló eseményről adnak hírt. E szerint Succi olasz, Afrikaiutazó új növény-likőrt talált fel, melyből a ki iszik, rögtön elmúlik az éhe s a mellett az ital ugy táplál, mint a legkülönb vesepecsenye. A feltaláló valódi hős is, és jelenleg maga tesz a szerével kísérleteket. Nem eszik, nem iszik semmi egyebet, mint az új likőrt. S hogy ez csakugyan így van, arról tanúságot tesznek azok az emberek, a kik éjjel-nappal vigyáznak rá. Mi lesz a kísérlet vége, mindenesetre nagy érdeklél várjuk, mert ha Succi ur nem jut a „zigány lovának” ismeretes sorsára, akkor egyszerűen meg van oldva a szociálista meg a diurnista kérdés.

* **Zsidó évkönyv** szerint 6.300,000 zsidó van a föld kerakésén s e nyámból csak 900,000 jut az Európán kívüli országokra.

* **Vesztett kutya marása ellen.** Gróf Werner a bécsi „Oekonom”-ban a következőket hozza nyilvánosságra: „Mintán a hosszan tartó hőség után előreláthatólag sok vesztett kutya fog mutatkozni, nagy fontossággal bír oly szert ismerni, mely mindenütt könnyen és csaknem költség nélkül alkalmazható és kedvező sikere elmaradhatatlan. Ez egy izzasztó fürdő. Városokban, hol gőzfürdő van, a megmárt egyén gőzfürdő vesz utána gypot takaróba burkoltatik és így marad, míg az izzadás magától meg nem szűnik, mire a testnek szárazon erős dörzsölése fejezi be a gyógymódot. Falu helyen az illetőt meztelenre kell vetköztetni és nyakától kezdve talpáig a dunyhába úgy kell bekötözni, hogy teste teljesen légmentesen legyen elzárva, azután egy áttört ülésszékre ültetvén, egy csészében negyed liter égő borszeszt tölnek a szék alá. Ily módon a megmárt egyén oly izzadásba jön, hogy még a padló is nedves lesz; erre ép úgy, mint a gőzfürdő után a gypot takaróba burkolás és a száraz dörzsölés következik. A megmártás napján alkalmazva, elegendő egy izzasztó fürdő; a maratás után több nappal az izzasztás két napi időközzel kétszer ismétlendő. Marás után több héttel, mikor már a beteg láz kezd mutatkozni, az izzasztás helyesen alkalmazva biztos sikerrel jár. E gyógy mód mérges kigyók marása ellen is hatással alkalmazható.

— **A népfelkelés és a szabadságotl tisztek.** A honvédelmi miniszter módot nyújt arra, hogy a tizenkét évi szolgálat után szabadságotl honvéd katonatisztek népfelkelési kötelezettségök idejére visszanyerhessék rangfokozatukat, nehogy mint közlegények legyenek kénytelenek szolgálatot tenni a népfelkelésnél. A bírák és királyi ügyészek ez évi szeptember 15-ig folyamodhatnak a kedvezményért. Más állásu volt katonatisztek, szintén folyamodhatnak, de ezeknek ki kell mutatni polgári és vagyoni állásukat. — A közös haderegből kiléptt tisztek, a mennyiben magyar állampolgárok, szintén folyamodhatnak tiszti rangjuk visszanyeréséért. A rangjukat visszanyert tiszteknek csak minden három évben kell a hadgyakorlatokban részt venni 35 napon át. — Jó lesz minél előbb folyamodni, mert az ily volt tisztek nagy számmal vannak.

— **A képviselőház ajándéka.** Az országos gazdasági egyesület könyvtára a napokban nagybecsű gyűjteménnyel gazdagodott. A képviselőház ugyanis átengedte az egyesületnek a néhai Ghyecy Ignác féle tisztán mezőgazdasági könyvekből álló könyvtárt, mely 2000 kiváló szakmunkát tartalmaz, azzal a kikötéssel, azonban, hogy bármikor elhatározatnak a mezőgazdasági szakirodalom felvétele a képviselőház könyvtárának keretébe, vagy a képviselőház bármely okból kívánatosnak vélné a munkák visszavételét, az egyesület minden nehézség nélkül köteles legyen azokat visszaadni. Ezzel együtt most a gazdasági egyesület könyvtára 6000 szakmunkából áll.

(?) **Hány színész van Magyarországon?** A magyar színészegyesület igazgató tanácsának megbízásából Bártfay Antal titkár összeállította a magyarországi összes magyar színészek jegyzékét. E szerint a színészegyesületnek fennállása óta bejegyzett 2060 tagja volt. Ezek közül meghalt 166, kilépését bejelentette 190, kizártak 17-et, segélyezett tagja van az egyesületnek 15, ismeretlen tartózkodásu 681 s tényleg működik jelenleg 992

Ezeket kívül 186 pártoló tagja van az egyesületnek.

— **A belügyminiszter** körrendeletet bocsátott ki a törvényhatóságokhoz, amelyben ezeknek meghagyja, hogy az okleveles orvosokat a szigorló és végzett orvosnövendékeket, a t. főorvos közbejöttével mielőbb hívja fel, hogy abban az esetben ha a kolera tartamára járványorvosi minőségben magokat kiküldetni hajlandók: haladéknélkül jegyeztessenek fel s a jegyzék a miniszterhez minél előbb felterjesztessék. Az alkalmazandó járásorvosok közül az orvostudorok az oda és visszautazási költség megtérítéséül kívül rendszerint napi 6 frtot; a sebészek és szigorlók, ugyszintén az orvosnövendékek az uti költségeken kívül 4 forint díjat fognak kapni.

— **A katonai egyenruha** viselésének korlátozása céljából, a közös hadsereg tisztjeit kötelezőleg, új szolgálati szabályzat lép f. évi augusztus elsejével életbe. E szabályzat szerint a tartalékos, nyugdíjas és szolgálaton kívüli tisztek, a kik mint egy éves önkéntesek, vagy a polgári állásból nevezettek ki, ezentul csak katonai ünnepélyek, u. m. király születése és névnapja, urnapja, udvari táncestélyek, tiszti kaszinói bállok alkalmával viselhetik az egyenruhát, tehát utcára, sétára, színházak s más nyilvános helyek látogatására nem ölthetők fel.

* **Czigánybecsületszó** van olyan jó, mint más becsületszó. Ezt bizonyította be Piczi Károly a m.-vásárhelyi 13. zenekar főnöke és primása, kinek nemcsak a neve, hanem ő maga is, a zenekara is, tagok számára és korára tekintettel: piczi. A becsület dolgában azonban nagy. Egy előkelő uri embertől „czigány becsületszóra” 1 frt 10 krt kért egy hónapra kölcsön. Az uri ember azon kijelentéssel adott, hogy nem nagyon bizik ugyan abban, hogy megkapja, de hát Piczi Károly által próbára teszi a „czigány becsületszó” értékét. Egy hónap múlva majdnem a kölcsönvétel órájában, Piczi Károly pontosan megjelent az 1 frt 10 krajczárral s kamatba egész bandájával egy éjjeli zenét adni ígért. Nemcsak, hogy a kamat nem fogadtatott el, hanem ezen nem várt becsületeség jutalmául a tőke is neki ajándékozott. Piczi Károly azonban a tőkét nem fogadta el magának, hanem midőn a kölcsönző sem akarta elvenni, felajánlotta, — saját kezdeményezéséből és szavai szerént — „a magyar hazafiság egyetnek Kolozsvárt.” Így került a 2262. számú kulturregletre a következő érdekes adakozás: „Piczi Károly a marosvásárhelyi 13. zenekar főnöke és primása” adakozott 1 frt 10 krt. Sok nagy ember nem adott annyit és nem olyan nagy, mint ez a Piczi!

— **Az appetitorium.** A „Magyar Föld”-ből veszszük át az „appetitoriumról” szóló kis cikket, a melyet tudni nem fölösleges. „Az étkezés előtti azon rendszer szokás ellen kell némi dolgokat felhoznom (mondja a cikkl), a mely oly mély gyökeret vert vendégszerető házaknál, s a melynek célja az akar lenni, hogy a vendég étvágyát fokozzuk a gyomrát lehető nagy mennyiségű táplálék megemésztésére képesé tegyük. Az étkezés előtti szilviorum, cognac, törköly stb., szóval az appetitorium ellen keltek ki. Dr. Chelstos, egy pétervári hírneves orvos számos kísérletet tett azon irányban, vajjon az étkezés előtt megivott szesznek van-e befolyása a gyomorsav elválasztására. Szorgos és pontosan eszközölt vizsgálatai annak kijelentésére bírták, hogy az „appetitorium” nemcsak nem előnyös az emésztőszervek működésére nézve, hanem azt még akadályoztatja, sőt annak működését megakasztani igyekszik. Egyes ritka esetekben, csekély adagokban véve, szaporítja ugyan némileg a gyomorsav kiválasztását, de csak futólagosan s ilyenkor is a gyomorsav emésztő ereje határozottan gyengül. Ha már most tekintetbe vesszük azt, hogy a jó emésztés nem csupán az akadálytalan gyomorsav elválasztását igényli, hanem hogy e sav emésztő ereje is elégséges legyen: egy, kiváló magyaros ebéd megemésztéséhez, akkor rossz szolgálatot teszünk azzal, ha vendégeinket étkezés előtt szesz italokkal kínáljuk meg.

Irodalom.

— **A Pesti Hirlap** a közönség által oly igen kedvelt, közhasznú rovatait július hotól kezdve ismét gyarapította egygyel, úgy hogy ma már minden szerdán Kertészeti Újság, minden pénteken Gazdasági Újság s legújában minden csütörtökön Házi Tanácsadó című melléklapokkal jelenik meg. Így egyesíti ezen a magyar közönség által oly példátlan mérvben fölkarolt, naponként több mint huszezer példányban megjelent napilapunk a hasznost a mulatsággal, mert a politikai és társadalmi kérdések pártatlan, komoly és beható fejtegetése mellett a Pesti Hirlap kiváló súlyt fektet a mulattató elemre, s ez épen az, miben egy más magyar lap sem versenyezhet vele. Ehez járul az összes napilapok közt kétségkívül leggazdagabb hirovata s a sok eredeti távirati tudósítás; mind oly előnyök, melyeket az olvasó közönség nem becsülhet meg eléggé s mégis könnyen hozzájuthat. A „Pesti Hirlap” igen csinos nyomdai kiállításban jut az olvasó kezei közé — egy óra csak 1 frt 20 kr, negyedévre 3 frt 50 kr, mely a kiadóhivatalnak (Budapest, Légrády testvérek, nádor-utca 7 sz. küldendő, s az előfizetés bármely naptól kezdhető. Levelezőlapon kifejezett óhajra mutatványszámokat is küld a kiadóhivatal nyolcz napig ingyen és bérmentve.

— **Az új közigazgatási törvények.** A „Magyar Igazságügy” jogi szaklapjaink e legtekintélyesebb jogi kiadásában megjelentek az új közigazgatási törvények, névszerint: Az 1886. évi XXI. a törvényhatóságokról és ezzel egy füzetben az 1886. XXIII. a közigazgatási tisztviselők, a segéd- és kezelő személyzet elleni fegyelmi eljárásról szóló törvénycikkkel és egy külön füzetben az 1886. XXII. a községekről szóló törvénycikk utbagazító magyarázatokkal és jegyzetek. Ezen magyarázatok és jegyzetek, melyek a mon-

dott szaklap szerkesztőségében készültek, különösen az újításokat és módosításokat tárgyalják, melyeket az idézett novellák az eddigi törvényeken eszközöltek és így — azon helyes feltevésekből indulván ki, hogy az eddigi törvények a szakközönség előtt ismeretesek — tetemesen elősegítik a közigazgatásban korszakot alkotó reformoknak helyes és könnyű felismerését és értelmezését azon szellemben és irányban, a melyben az a törvényhozás által intentionálva volt. Megvagyunk győződve, hogy ezen jegyzetek hathatósan elő fogják segíteni a mondott fontosságú törvényekkel való mielőbbi megbarátozást és azoknak a gyakorlatban helyes alkalmazását. A szép kiállítású füzetek egyenként 50 krajczárért Singer és Wolfner könyvkiadóhivatalától (Budapest, Andrássy ut 10.) és minden hazai könyvkereskedőtől rendelhetők meg.

— **Az „Ország-Világ”** 30-ik (július 24-ik) számában a válogatott közlemények egész sorát találjuk. Így Edelsheim-Gyulai báróról (arczéppel) Szokolay Kornélról. Két sir, költő: Csepel. Színész: Bródy Sándortól. Kövér emberek, Hidas Pál-tól. Légyfogás, elbeszélés Margitay Dezsőtől. Fürdői történetek (Abbazia) Porzso Kálmántól, illusztrálva. Két dalnok, költemény Ebenezky Bélától. A hetről, Székely Huszártól, stb. A képek közül kiválik Baditz Ottó „Az első csárdás” című festménye s több fiúmei kép stb, és számos szöveg illusztráció. Az „Ország-Világ”-ra az előfizetési feltételek: január—decz. 10 frt, jan.—jun 5 frt, jul.—szept. 2 frt 50 kr, jul—decz. 5 frt, Az „Egyetértés”-sel együtt: egy évre 28 frt, fél-évre 14 frt, negyedévre 7 frt, egy óra 2 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek a Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küllendők kecskeméti-utca 6 sz.

— **A „Magyar Háziaszony”** című háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilap minden egyes száma újabb és újabb bizonyítékkal szolgál arra nézve, hogy ez a lap hivatva van minden családban hű vezetőül és hasznos tanácsadónak szolgálni. Mert a „Magyar Háziaszony” valóban oly gazdag tárháza a háztartás, a konyha, a nevelés, az egészségügy, a kertészet, szóval a nő egész hatáskörét felölelő alapos közleményeknek, melyek mindannyian igazolják azt a jó hirt, melyet e kedvelt lap 4 évi fennállása óta szerzett magának. A gyakorlati értékű közleményeken kívül a „Munka Után” című szépirodalmi melléklet csinos költeményekkel, szellemes tárczákkal, beszélyekkel, rajzokkal és humoreszkekkel, egy-egy hosszabb érdekesítő regénnyel s ügyes talányokkal szórakoztatja az olvasót. A „Magyar Háziaszony” előfizetési ára egész évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr s a kiadó hivatal (Budapest nagy korona-utca 19. sz.) melyhez az előfizetéseket legcélszerűbben postautalványon intézendők, kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve szolgál mutatóvány számokkal.

Hirdetések.

Árverési hirdetmény.

Melynél fogva közhírré tétetik, hogy Sz.-Somlyó városban és határán gyakorolható összes korcsmárlási jog az 1887. január 1-től 1892. deczember 31-ig terjedő 6 évre Sz.-Somlyón, a városháza nagytermében **1886. augusztus hó 22-én d. u 3 órakor** kezdődőleg tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek bérbe fog adadni.

Kikialtási ár 9900 frt, — bánatpénz ennek 10%-tőlija, — a bérösszeg évnegyedenként előre fizetendő, — legtöbbet ígérő a megajánlott évenkénti bérösszeg fele erejéig kézi, vagy jelzálogi biztosítékot nyújtani köteles.

Miről az árverezni szándékozók azzal értesíttetnek, hogy zárt ajánlatok is elfogadtatnak. A többi feltételek pedig Sz.-Somlyó, Szathmár, Nagy-Károly, Zilah, Nagy-Várad, Kolozsvár és Deés városok polgármesteri hivatalaiban s Tasnád, Kraszna és Szilágycseh községek főbiráinál megtekinthetők.

Szilágycs-Somlyón, 1886. július 4-én.

Gencsy Sándor,

78—3—3

birtokossági alelnök.

Kerestetik

egy mészáros iparos legény. Fize-tése havonként hét o. é. forint készpénz és a szokásos husaprólékok. Helyét azonnal elfoglalhatja. **Perecsen, 1886. július 26.**

Holczer Mózes.